

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 117/20
Люксембург, 24 септември 2020 г.

Решение по дело C-195/20 PPU
Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof/ XC

Ограничаваща свободата мярка, наложена на лице, посочено в първа европейска заповед за арест (ЕЗА) за деяния, предходни и различни от деянията, за които е поискано неговото предаване в изпълнение на втора ЕЗА, не противоречи на правото на ЕС, ако това лице е напуснало доброволно държавата членка, издала първата ЕЗА

В този контекст съгласието трябва да бъде дадено от изпълняващите съдебни органи на държавата членка, предала наказателно преследваното лице въз основа на втората ЕЗА

В Германия срещу ХС са водени три отделни наказателни производства. Първо, на 6 октомври 2011 г. той е осъден от районен съд общо на лишаване от свобода за срок от една година и девет месеца. Изпълнението на това наказание е отложено под условие.

Второ, през 2016 г., в Германия срещу ХС е образувано наказателно производство за извършени в Португалия деяния. При положение, че ХС се намира в Португалия, Staatsanwaltschaft Hannover (прокуратура в Хановер, Германия) издава европейска заповед за арест (наричана по-нататък „ЕЗА“) с цел наказателно преследване за тези деяния. Португалският изпълняващ орган разрешава ХС да бъде предаден на германските съдебни органи. Той е осъден на лишаване от свобода за срок от една година и три месеца. Докато изтърпява това наказание, е отменено условното осъждане, постановено през 2011 г.

На 22 август 2018 г. Staatsanwaltschaft Flensburg (прокуратура във Фленсбург, Германия) иска от португалския изпълняващ орган да се откаже от прилагането на специалното правило и да даде съгласието си да бъде изпълнено наказанието, постановено през 2011 г. Всъщност, според това правило, установено в член 27, параграф 2 от Рамково решение 2002/584¹, предаваното лице не може да бъде наказателно преследвано, осъдено или по друг начин лишено от свобода за предходно престъпление, различно от това, за което се иска предаване. Параграф 3, буква ж) на същия член обаче предвижда, че специалното правило не се прилага, когато изпълняващият съдебен орган, извършил предаване на съответното лице, даде своето съгласие.

На 31 август 2018 г. поради липса на отговор от португалския изпълняващ орган, ХС е освободен. На 18 септември 2018 г. той отива в Нидерландия, а после в Италия. На следващия ден Staatsanwaltschaft Flensburg (прокуратурата във Фленсбург) издава нова ЕЗА на ХС за целите на изпълнението на присъдата от 6 октомври 2011 г. ХС е задържан в Италия на основание на тази ЕЗА. Италианският изпълняващ орган дава своето съгласие за неговото предаване на германските органи.

Трето, на 5 ноември 2018 г. Amtsgericht Braunschweig (Районен съд Брауншвайг, Германия) издава заповед за задържане за целите на разследването по трето наказателно

¹ Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3, попр., ОВ L 205, 5.8.2019 г., стр. 34), изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г. (ОВ L 81, 2009 г., стр. 24) (наричано по-нататък „Рамковото решение 2002/584“).

производство срещу ХС за деяния, осъществени в Португалия през 2005 г., (наричана по-нататък „заповедта за задържане от 5 ноември 2018 г.“). През декември 2018 г. Staatsanwaltschaft Braunschweig (прокуратура в Брауншвайг, Германия) иска от италианския изпълняващ съдебен орган да даде съгласието си ХС да бъде наказателно преследван и за тези деяния. Този орган дава съгласието си по това искане.

От 23 юли 2019 г. до 11 февруари 2020 г. ХС е временно под стража в Германия въз основа на националната заповед за задържане. През този период с присъда от 16 декември 2019 г. ХС е осъден за извършените през 2005 г. в Португалия деяния общо на лишаване от свобода за срок от седем години, което включва и присъдата от 6 октомври 2011 г.

ХС подава въззивна жалба срещу решението от 16 декември 2019 г. до запитващата юрисдикция, а именно Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия), като се позовава по-конкретно на специалното правило, предвидено в Рамково решение 2002/584. По същество той поддържа, че доколкото португалският изпълняващ орган не е дал съгласието си за наказателно преследване на извършените в Португалия през 2005 г. деяния, германските органи не са имали право да го преследват наказателно. Предвид този довод запитващата юрисдикция иска да установи дали заповедта за задържане от 5 ноември 2018 г. може да бъде оставена в сила или трябва да бъде отменена.

Със своето решение от 24 септември 2020 г., постановено в рамките на спешно преюдициално производство, Съдът приема, че член 27, параграфи 2 и 3 от Рамково решение 2002/584 трябва да се тълкува в смисъл, че установеното в параграф 2 на този член специално правило допуска ограничаваща свободата мярка, наложена на лице, посочено в първа ЕЗА за деяния, различни от деянията, за които е поискано неговото предаване в изпълнение на тази заповед и извършени преди тях, когато това лице е напуснало доброволно територията на издалата първата ЕЗА държава членка и ѝ е било предадено отново в изпълнение на втора ЕЗА, издадена след заминаването му за целите на изпълнение на наказание лишаване от свобода, при условие че в рамките на втората ЕЗА изпълняващият я съдебен орган е дал своето съгласие наказателното преследване да обхване и деянията, за които е наложена тази ограничаваща свободата мярка.

В това отношение Съдът отбелязва, че от буквалното тълкуване на член 27, параграф 2 от Рамково решение 2002/584 става ясно, че посоченото в него специално правило е тясно свързано с предаването в резултат на изпълнението на конкретна ЕЗА, доколкото в текста на тази разпоредба „предаване“ е в единствено число. Това тълкуване се потвърждава от контекстуалното тълкуване на посочената разпоредба, тъй като други разпоредби на Рамково решение 2002/584² също сочат, че специалното правило е свързано с изпълнението на конкретна ЕЗА. При това положение, ако се изисква съгласие по смисъла на член 27, параграф 3, буква ж) от Рамково решение 2002/584 да даде както изпълняващият съдебен орган на първата ЕЗА, така и изпълняващият съдебен орган на втората ЕЗА, това би възпрепятствало ефективността на процедурата по предаване, с което би се застрашила целта, преследвана от Рамково решение 2002/584, а именно да се улесни и ускори предаването между съдебните органи на държавите членки.

Ето защо, при положение, че в случая ХС е напуснал доброволно германската територия, след като изтърпял в тази държава членка наказанието, на което е осъден за деянията, посочени в първата ЕЗА, той вече няма право да се позовава на специалното правило във връзка с тази първа ЕЗА. Доколкото в случая единственото предаване, което е от значение, за да се прецени дали е спазено специалното правило, е предаването, извършено въз основа на втората ЕЗА, съгласието, изисквано от член 27, параграф 3, буква ж) от Рамково решение 2002/584, трябва да бъде дадено единствено от изпълняващия съдебен орган на държавата членка, предала преследваното лице въз основа на тази ЕЗА.

² По-специално член 1, параграф 1, който определя ЕЗА от гледна точка на преследваната с нея специфична цел, и член 8, параграф 1, който изисква всяка ЕЗА да бъде точна, що се отнася до характера и правната квалификация на престъпленията, за които се отнася, и да описва обстоятелствата, при които са извършени.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293